

IJSLAND LIGT VER IN ZEE

Dat DNB heeft nagelaten te waarschuwen voor een mogelijke val van Icesave is een ander dieptepunt in het recente beleid. Onder toezend oog van DNB verdween ruim 1,6 miljard euro aan spaargeld naar een wankelende IJslandse bank. Wellink verklaarde dat ze vroegtijdig bij de IJslandse bank om inlichtingen hadden gevraagd. Getuige zijn uitspraak "het beroerde is dat IJsland ergens ver in zee ligt en dat ze de telefoon niet altijd opnemen" bleef het daarbij.

Door de Icesave-affaire heeft het vertrouwen in DNB als bewaker van het spaargeld in Nederland een lelijke deuk opgelopen. Maar Icesave is niet het enige voorval. Bij het faillissement van Van der Hoop Bankiers eind 2005 was DNB al lang en breed op de hoogte van de naderende val zonder dat zij de klanten waarschuwde. Een halfjaar voor het faillissement had DNB immers tot tweemaal toe een noodd krediet verstrekt, maar Van Der Hoop mocht niets naar buiten brengen, uit angst dat meer spaarders hun geld gingen weghalen.

Wellink wil de buitenwereld graag doen geloven dat hij gewaarschuwd heeft voor de gevolgen van de overname van ABN Amro. In april 2007 sprak hij dan wel uit dat het bod van het consortium "sterk risicoverhogend" zou zijn, maar daarbij doelde hij vooral op het verdelen van de bank onder de drie consortiumleden. Als Wellink werkelijk verontrust was, had hij zijn verklaring van geen bezwaar kunnen onthouden of extra eisen kunnen stellen aan de financiering.

DNB heeft direct toegang tot vrijwel alle cijfers van zowel ABN Amro als Fortis en heeft daarmee als geen ander inzicht in de risico's. Uiteindelijk heeft Wellink gewoon zijn goedkeuring gegeven aan de overname. In de goedkeuringsbrief aan Fortis staat dan ook letterlijk te lezen dat er "geen sprake is van een handeling die zou kunnen leiden of zou leiden tot een ongewenste ontwikkeling van de financiële sector." Geen woord over een te risicovolle financiering. Achteraf roepen dat hij gewaarschuwd zou hebben, is een miskennis van zijn eigen zeer vergaande bevoegdheden.

NATIONALE KAMPIOEN

Wellinks aversie tegen het consortium leek dan ook vooral ingegeven door zijn voorliefde voor de fusie tussen ABN Amro en ING. Het was een publiek geheim dat Wellink al jaren bezig was om ABN Amro en ING samen te laten gaan tot een 'nationale kampioen'. De combinatie zou de op één na grootste financiële instelling van Europa worden. De overname door Barclays was voor Wellink al iets minder positief, maar had nog als voordeel dat het hoofdkantoor in Amsterdam bleef en daarmee ook een groot deel van de toezichtstaken van DNB en de bijbehorende werkgelegenheid.

Toen begin 2008 het Britse hedgefonds TCI een brief stuurde naar ABN Amro met de oproep om onderdelen of de bank in zijn geheel te verkopen, stond Wellink opeens vooraan in de rij om zijn beklag te doen. Dit was opmerkelijk omdat hij daarvoor in de pers nooit wenste in te gaan op individuele gevallen. Bovendien was hij twee jaar daarvoor nog een groot voorstander van grensoverschrijdende overnames in het bankwezen. Wellink hielp immers Groenink een handje bij de overnamestrijd rond het Italiaanse Antonveneta door het gedrag van zijn Italiaanse collega op de agenda te zetten bij een ECB-vergadering.

Zowel de VEB als eurocommissaris McCreevy vonden de opmerkingen van Wellink tegenover TCI te ver gaan. Het is in